

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., v právní věci

žalobců: a) Ing. J. K.
b) Mgr. K. K.
oba zastoupeni JUDr. Mojmírem Přívarou, advokátem
se sídlem Kovářská 1253/4, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2022,
č. j. MZP/2022/550/953,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Správa Krkonošského národního parku ve Vrchlabí (dále jen „*Správa KRNAP*“ nebo „*správní orgán prvního stupně*“) rozhodnutím ze dne 13. 6. 2022, č. j. KRNAP

05223/2022, uznala žalobce vinnými ze spáchání těchto přestupků na úseku ochrany přírody a krajiny:

- přestupku podle § 87 odst. 1 písm. b) zákona č. 114/19XG Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), kterého se dopustí fyzická osoba, která nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin. Skutkovou podstatu tohoto přestupku žalobci naplnili porušením zákonného zákazu uvedeného v § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny,
 - přestupku podle § 87 odst. 3 písm. n) zákona o ochraně přírody a krajiny, kterého se dopustí fyzická osoba, která vykonává ve zvláště chráněném území, označeném smluvně chráněném území, evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti činnost zakázanou nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu. Skutkovou podstatu tohoto přestupku žalobci naplnili porušením zákonného zákazu uvedeného v § 16 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny.
2. Přestupků se žalobci podle Správy KRNAP dopustili nepřímou úmyslně a ve spolupachatelství tím, že na jaře roku 2021 provedli bez souhlasu orgánu ochrany přírody na pozemcích p. č. XA, XB, XC a XD v k. ú. terénní úpravy spočívající v navezení kameniva a vybudování cesty. Stavbou cesty a skryvkou materiálu bylo poškozeno chráněné přírodní stanoviště XE s prokázaným výskytem rostliny zvláště chráněného druhu – vemeníku zelenavého (*Platanthera chlorantha*). Pozemky, na kterých byly terénní úpravy provedeny a kde k zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněného druhu rostliny došlo, se nacházejí na území Krkonošského národního parku, v ptačí oblasti a evropsky významné lokalitě.
3. Za tyto přestupky správní orgán prvního stupně uložil každému z žalobců pokutu ve výši 95 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 500 Kč.
4. K odvolání žalobců žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že se pozemek p. č. XB nahrazuje pozemkem p. č. XF, dále se nahrazuje sousloví „provedli bez souhlasu orgánu ochrany přírody“ souslovím „provedli přes zákaz uvedený v § 16 odst. 2 písm. c) zákona“. Do výroků o uložení sankce doplnil odkaz na znění § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Sankce uložené každému z žalobců snížil na 60 000 Kč. Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II. Žalobní argumentace

5. Žalobci považují napadené rozhodnutí za nezákonné, protože nemá oporu ve správním spisu a v provedeném dokazování. Z dokazování totiž dle nich nevyplývalo, že by se na předmětných pozemcích biotop zvláště chráněného druhu rostliny vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*) vůbec nacházel.
6. Poukázali na závěr žalovaného, dle kterého „*Ministerstvo ve svých předchozích rozhodnutích ve věci shledalo, že úhyn jedinců vemeníku v souvislosti s posuzovaným zásahem nebyl prokázán. Na tomto názoru ministerstvo i nyní setrvalo, neboť správou v pokračujícím řízení nebyly opatřeny žádné nové důkazy. Ministerstvo však souhlasí se závěrem správy, že částečným zábořem pozemků p. č. XA a XD došlo k zásahu do biotopu populací vemeníku, jejichž výskyt zde byl zjištěn, a tím i k nedovolenému zásahu do přirozeného vývoje druhu. Výskyt vemeníku na pozemcích považuje ministerstvo za prokázaný. Jak je zřejmé z interních*

sdělení ze dne 31. 5. 2021 a 1. 9. 2021, nálezy v letech 2020 a 2021 učinila pracovnice správy, která je zadala do aplikace BioLog. Jde o odborně kvalifikovanou osobu se zápisovým právem do Nálezové databáze ochrany přírody, proto tyto nálezy byly následně zaevidovány také do této databáze (v podkladech řízení i rozhodnutí se uvádí odkaz na obě databáze). Ministerstvo tuto skutečnost ověřilo. Nálezová databáze ochrany přírody (NDOP) je oficiální databází o nálezech druhů na území ČR, spravovanou Agenturou ochrany přírody ČR, a užívanou orgány ochrany přírody ve správních řízeních. Záznamy jsou vždy ověřené odbornými garanty AOPK ČR.“ Tyto závěry dle žalobců nejsou správné. Uvedli, že do aplikace BioLog může zapisovat kdokoli, kdo se registruje, a zároveň zápisy nejsou nijak verifikovány.

7. Dle žalobců měl žalovaný ve svém rozhodnutí uvést, jak a kým byl konkrétně nález vemeníku zelenavého na předmětných pozemcích ověřen. Důkazní hodnota interních sdělení, vyhotovených samotným správním orgánem k účelu postihu žalobců, není objektivně ověřitelná. Tato sdělení nebyla doložena např. fotodokumentací nebo jiným prokazatelným způsobem. Žalobci nebyli pozváni např. na místní šetření na místě samém, kde by byl výskyt této rostliny zaznamenán.
8. Na základě uvedeného žalobci navrhli soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 19. 1. 2023 uvedl, že žalobci provedli nepovolené terénní úpravy za účelem rekonstrukce nemovitosti. Má za to, že ze spisového materiálu plyne, že Správa KRNAP upozornila žalobce již v závazném stanovisku ze dne 3. 3. 2021, č. j. KRNAP 01131/2021 (jímž souhlasila s rekonstrukcí), na nález vemeníku zelenavého v blízkosti nemovitosti. Na tento a další 2 nálezy pak odkázala v interních sděleních, která byla podkladem k zahájení přestupkového řízení. Všechny nálezy jsou lokalizovány na pozemcích neoprávněně zbudované cesty, jeden přímo v její trase. Je zřejmé, že autorkou nálezů je odborná pracovnice Správy KRNAP RNDr. A. Č., Ph.D., nálezy jsou zaevidovány v databázích ochrany přírody, včetně oficiální Nálezové databáze ochrany přírody (do této databáze mají právo zapisovat pouze vybrané kvalifikované osoby, kterou RNDr. Č. je). Správa KRNAP údaje o výskytu druhu považuje za spolehlivé, průkazné a relevantní k závěru, že neoprávněnou výstavbou cesty žalobci mírně zasáhli do biotopu druhu, nacházejícího se na příslušných pozemcích. Biotop představuje prostředí jedinců či populace druhu, které splňuje jejich charakteristické nároky, tedy také podmínky pro přirozený vývoj; je samostatně chráněn v ust. § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Pozemky, na nichž byly zjištěny jednotlivé nálezy, takové prostředí představují. Pro účely využití právní kvalifikace (nedovolený zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných rostlin, zásahem do jejich biotopu) nebylo nutné dalším šetřením lokalizovat nebo ověřovat výskyt vemeníků na pozemcích, neboť ten byl z podkladů řízení (zjištěných nálezů) dle žalovaného nesporný.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (sále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Soud ve

věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť k tomu byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci jsou stavebníky, kteří rekonstruují objekt (roubenku) na pozemku p. č. XG v k. ú. Správa KRNAP během května 2021 zjistila, že byla zbudována přístupová cesta k objektu přes pozemky p. č. XA, XC, XD a XF v k. ú. o šířce cca 2, 5 m a délce 45–50 m, na okolních pozemcích byly provedeny navážky. Výstavba cesty spočívala v úpravě terénu, skryvce zeminy, položení geotextilie a navezení kameniva. Správa KRNAP k ohlášené rekonstrukci roubenky vydala podle § 12 a § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny závazné stanovisko ze dne 3. 3. 2021, č. j. KRNAP 01131/2021, v němž uvedla, že přístup má být řešen sjezdem z nepevněné cesty nad objektem před parkovištěm na pozemku p. č. XH, terénní úpravy typu zbudování cesty nebyly povoleny. Zbudovaná cesta vede přes chráněné přírodní stanoviště XE v kvalitě I. Došlo tím k záboru cca 110-125 m² tohoto stanoviště. Na pozemcích, přes které vede nová cesta (konkrétně p. č. XD a XA), jsou přitom evidovány nálezy zvláště chráněné rostliny vemeníku zelenavého.
12. Dne 14. 6. 2021 zaslala Správa KRNAP žalobcům žádost o podání vysvětlení. Ti dopisem ze dne 28. 6. 2021 sdělili, že započali s plánovanou rekonstrukcí objektu. Ukázalo se, že objekt je ve špatném stavu, je třeba odstranit celou konstrukci původní stavby. Až k objektu nevede příjezdová cesta, proto zbudovali krátký dojezdový úsek cesty přes louku, aby se k místu stavby dostala potřebná stavební technika. Ačkoliv k záměru rekonstrukce Správa KRNAP vydala souhlasné závazné stanovisko, to dostatečně přístup techniky na staveniště neřeší. Sdělili tedy, že cesta bude po skončení prací odstraněna a louka uvedena do původního stavu.
13. Správa KRNAP písemnostmi ze dne 19. 7. 2021 oznámila žalobcům zahájení společného řízení ve věci přestupkového jednání. Skutek vymezila jako neoprávněné zbudování cesty s poškozením přírodních biotopů a jedinců zvláště chráněného druhu rostliny. Žalobce poučila o jejich právech v řízení a vyzvala je, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřili ke shromážděným podkladům.
14. Dále se dne 30. 8. 2021 uskutečnilo ústní jednání. Toho se za oba žalobce zúčastnila žalobkyně b), kterou žalobce a) zplnomocnil. Správnímu orgánu prvního stupně sdělila tytéž skutečnosti, které byly obsahem jejich předchozího sdělení (cestu vybudovali manželé společně z důvodu rekonstrukce jejich nemovitosti).
15. Správa KRNAP následně samostatnými rozhodnutími ze dne 13. 9. 2021, č. j. KRNAP 08302/2021 a KRNAP 08303/2021, shledala žalobce jako spolupachatele vinnými ze spáchání přestupků podle § 87 odst. 3 písm. n) a § 87 odst. 3 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny. Každému z nich uložila pokutu ve výši 100 000 Kč. Přestupková jednání měla spočívat v provedení terénních úprav bez povolení orgánu ochrany přírody a ve zničení jedinců zvláště chráněné rostliny vemeníku zelenavého.
16. O odvoláních žalobců proti uvedeným rozhodnutím rozhodl žalovaný rozhodnutími ze dne 13. 1. 2022 tak, že obě rozhodnutí Správy KRNAP zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Konstatoval přitom, že posuzovaným skutkem žalobci nespáchali přestupek podle § 87 odst. 3 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť jeho skutková podstata se vztahuje pouze na druhy silně či kriticky ohrožené - vemeník zelenavý je ohroženým

zvláště chráněným druhem. Spisový materiál také neobsahoval dostatečné důkazy k závěru o zničení rostlin vemeníku nebo o úhynu v důsledku jednání žalobců. Žalovaný požadoval doplnit do spisu správní akty (závazné stanovisko k ohlášení rekonstrukce objektu), které se týkají posuzované věci, a zavázal Správu KRNAP k řádnému a přezkoumatelnému odůvodnění výše pokuty.

17. Dne 31. 1. 2022 Správa KRNAP oznámila žalobcům pokračování správního řízení, přičemž je zároveň vyrozuměla o zúžení právní kvalifikace skutku pouze na přestupek podle § 87 odst. 3 písm. n) zákona o ochraně přírody a krajiny. Poučila je mimo jiné o možnosti seznámit se s podklady řízení. Žalobci reagovali společným dopisem ze dne 19. 2. 2022. V něm zopakovali, že Správa KRNAP při vydání závazného stanoviska k ohlášení stavby nevyhodnotila adekvátně technické požadavky přístupu ke staveništi. Stavbu dle nich nelze provádět bez stavební techniky, jejich zásah je šetrný a vratný.
18. Následně Správa KRNAP dopisem ze dne 28. 3. 2022 vyrozuměla žalobce o tom, že právní kvalifikace skutku se rozšiřuje o přestupek podle § 87 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny, jehož skutková podstata spočívá ve zničení zvláště chráněných rostlin v kategorii ohrožených buď přímo, nebo způsobením úhynu nedovoleným zásahem do jejich životního prostředí.
19. Žalobci se ve věci vyjádřili dopisy ze dne 14. 4. 2022 a ze dne 23. 4. 2022. V nich připomněli, že zničení vemeníku nebylo dosud prokázáno. Namítli, že nálezy vemeníku zelenavého byly zaevidovány až po oznámení záměru. Nelze je také považovat za průkazné, neboť příslušná aplikace BioLog, na níž správa odkázala, slouží široké veřejnosti, a mohou být do ní zadávána zcela neověřená data. Správa KRNAP je dle nich měla na výskyt rostliny upozornit, neboť neměli povinnost mít o jejím výskytu povědomí.
20. Dále Správa KRNAP vyrozuměla žalobce o další změně právní kvalifikace skutku tak, že skutek nebude projednán jako přestupek podle § 87 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny, ale jako přestupek podle § 87 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny; v případě přestupku podle § 87 odst. 3 písm. n) zákona o ochraně přírody a krajiny se právní kvalifikace nemění. Správa KRNAP přitom konstatovala, že již nelze opatřit důkazy o tom, že vemeník zelenavý rostl přímo v trase nové cesty a uhynul v souvislosti s její výstavbou, avšak lze dovodit, že došlo k nedovolenému zásahu do přirozeného vývoje populace tohoto druhu. Žalobci byli vyzváni, aby se vyjádřili k podkladům řízení ve lhůtě 10 dnů.
21. Následně Správa KRNAP ve věci vydala dne 13. 6. 2022 rozhodnutí č. j. KRNAP 05223/2022. K odvolání žalobců bylo toto rozhodnutí změněno rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 9. 2022, č. j. MZP/2022/550/953 (napadené rozhodnutí), obě tato rozhodnutí jsou specifikována výše v části I. tohoto rozsudku.

B. Právní závěry

22. Krajský soud dopěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Žalobci vůči napadenému rozhodnutí uplatnili dvě žalobní námitky. První námitka spočívala v tvrzení, že z dokazování v průběhu správního řízení nevyplývalo, že by se na pozemcích, kde žalobci vybudovali cestu, biotop zvláště chráněného druhu rostliny vemeník zelenavý vůbec nacházel. Dle žalobců měl žalovaný ve svém rozhodnutí uvést, jak a kým byl konkrétně nález vemeníku zelenavého na předmětných pozemcích ověřen.

Interní sdělení vyhotovené samotným správním orgánem není objektivně ověřitelné a do mobilní aplikace BioLog může zapisovat bez verifikace kdokoliv.

24. Krajský soud při posouzení věci vyšel zejména z následující právní úpravy:

25. Podle § 87 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny platí, že *„fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin.“*

26. Podle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny platí, že *„zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.“*

27. Žalobci byli rozhodnutím Správy KRNAP a napadeným rozhodnutím sankcionováni za to, že terénními úpravami spočívajícími v navezení kameniva a vybudování cesty poškodili chráněné přírodní stanoviště s prokázaným výskytem vemeníku zelenavého, což je zvláště chráněný druh rostliny.

28. Žalobní námitka se týká jednoho z přestupků, kterého se žalobci dopustili, a to přestupku dle § 87 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny. Její úspěšnost závisí na tom, zda je pravdivý závěr správních orgánů, že žalobci nedovoleně zasáhli do přirozeného vývoje vemeníku zelenavého, tím že poškodili jeho biotop. Ten se měl podle správních orgánů nacházet právě na pozemku, kde žalobci nedovoleně vybudovali cestu.

29. Podle § 3 odst. 1 písm. k) zákona o ochraně přírody a krajiny se biotopem rozumí *„soubor veškerých neživých a živých činitelů, které ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro druhy rostlin a živočichů.“* Prostředí, ve kterém se jedinec či populace rostliny vyskytuje, je tedy jejich biotopem.

30. Z výpisu z nálezové databáze ochrany přírody, která byla do správního spisu doplněna žalovaným během odvolacího řízení, vyplývá, že vemeník zelenavý byl dne 20. 5. 2020 lokalizován na pozemku p. č. XA v k. ú., dále dne 16. 6. 2021 rovněž na pozemku p. č. XA v k. ú. a dne 20. 5. 2020 na pozemku p. č. XD v k. ú.. Autorkou všech nálezů je odborná pracovnice Správy KRNAP RNDr. A. Č., Ph.D. Tyto nálezy byly rovněž zaznamenány v aplikaci BioLog. Z této aplikace ale správní orgány nevycházely a nebyly pro ně rozhodující. Proto námitky žalobců, že aplikace BioLog je nespolehlivým zdrojem, nemohou být úspěšné. Rozhodující je, že nálezy jsou zapsané v nálezové databázi ochrany přírody. Právě nálezovou databází ochrany přírody je třeba považovat za spolehlivý a věrohodný zdroj dat, jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2022, č. j. 1 As 347/2021-91, nebo z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 3. 2022, č. j. 8 A 130/2019-49, který výslovně uvedl, že *„tato databáze je přitom vytvářena soustavnou činností Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR, která je průběžně validována. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR přitom garantuje věrohodnost dat zapisovaných do nálezové databáze ochrany přírody.“* Krajský soud tedy souhlasí s žalovaným, že výskyt vemeníku zelenavého na předmětných pozemcích byl prokázán a oblast nálezů je tedy nutné považovat za biotop této rostliny. Je třeba dodat, že na výskyt vemeníku zelenavého na předmětných pozemcích byli žalobci upozorněni Správou KRNAP již v závazném stanovisku ze dne 3. 3. 2021, č. j. KRNAP 01131/2021

(jímž Správa KRNAP souhlasila s rekonstrukcí objektu, avšak terénní úpravy typu zbudování cesty nebyly povoleny). Tím, že žalobci na pozemcích, kde se tento biotop nachází, provedli terénní úpravy spočívající v navezení kameniva a vybudování cesty, zasáhli do přirozeného vývoje zvláště chráněného druhu rostliny vemeníku zelenavého a naplnili tím skutkovou podstatu přestupku dle § 87 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny. Skutková zjištění žalovaného spočívající v tom, že biotop zvláště chráněného druhu rostliny vemeník zelenavý se nacházel na pozemcích, kde žalobci neoprávněně vybudovali cestu, a jeho právní závěry jsou tedy správné. Proto soud žalobní námitce nemohl vyhovět.

31. Žalobci rovněž namítli, že správní orgány měly prokázat výskyt vemeníku zelenavého na předmětných pozemcích při místním šetření. Soud k tomu dodává, že institut místního šetření zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ani zákon o ochraně přírody a krajiny neupravuje. Věcně jde o totožný instrument, jakým je ohledání nemovité věci. Podstata ohledání nemovité věci spočívá v provedení její prohlídky a učinění si kvalifikovaného úsudku o faktech, jež jsou pro předmětné správní řízení relevantní. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 11. 2008, č. j. 2 As 59/2008-80, uvedl, že ohledáním je třeba rozumět každý postup, jímž se správní orgán vlastním empirickým nazíráním přesvědčuje o předmětu řízení. Zároveň je třeba zmínit ustanovení § 52 správního řádu, dle kterého *„účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.“* Z toho plyne, že žalobci nedisponují žádným subjektivním právním nárokem, aby správní orgán takový důkaz provedl. Provedení takového důkazu závisí objektivně na tom, zda správní orgán považuje za potřebné pomocí ohledání zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení. V dané věci přitom provedení ohledání na místě samém nebylo důvodné, neboť takový postup nebyl nezbytný ke zjištění stavu věci, protože nebylo sporu o skutkových okolnostech podstatných pro vydání rozhodnutí v tomto řízení, když závěr o výskytu rostliny vemeníku zelenavého na předmětných pozemcích byl spolehlivě učiněn na podkladě nálezové databáze ochrany přírody (viz výše). Podle krajského soudu tedy správní orgány nepochybily, když ve věci nenařídily místní šetření, respektive ohledání nemovité věci. Námitka je tedy nedůvodná.

V. Závěr a náklady řízení

32. Vzhledem k výše uvedenému soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o náhradě řízení je odůvodněn § 60 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyli ve věci úspěšní. Žalovaný správní orgán měl sice ve věci úspěch, ale žádné náklady nad rámec úřední činnosti mu nevznikly a jejich náhradu neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. června 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu